

[Glistrup]

måneder bortsælges ved auktion, hvis ejeren ikke forinden har afhentet det.«

Det var en fortolkning af hittegodsloven, som umiddelbart forekom os at være både i strid med lovens egne ord og så umiddelbart praktisk opførende, at vi ikke kunne blive stående herved.

Nu forstod jeg ministerens indlæg i dag fra talerstolen således, at denne udtalelse, som var blevet lidt forhastet formuleret, ikke dækker det, justitsministeren mener. Dermed må jeg erkende, at det, som var den umiddelbare anledning til lovforslagets fremsættelse, er et spørgsmål, der herefter har fundet sin afklaring.

Men nu er vi altså kommet dertil, at problemerne omkring hittegod og specielt om hittegod's lovliggørelse nu er kommet frem i form af et lovforslag, og da disse regler jo, takket være at de i alt væsentligt fungerer godt i det praktiske retsliv, ikke er noget, som man falder over til hverdag i Folketinget – der går jo normalt 10-15-20 år imellem, at vi har hittegodsloven til behandling – så vil jeg tro, at det, til trods for at den, som det nu viser sig, misforståelse, der lå til grund for, at forslaget overhovedet blev fremsat, nu er berigtiget, vil være rigtigt at fortsætte med forslaget og i forbindelse med en udvalgsbehandling undersøge, hvorvidt de regler, ministeren nu påtænker administrativt at gennemføre, kan virke tilfredsstillende både på knalbertområdet og på andre felter.

Nok har vore forfædre, da de i 1952 udformede denne hittegodslov og i 1963 ændrede den, haft en heldig hånd, men vi må bare erkende, at forholdene i dag er væsentligt anderledes i det praktiske hittegodskontorarbejde, end de var dengang. Vi kan f. eks. se det ved at kigge i justitsministeriets cirkulære, der kom i 1952, hvor man som de typiske hittegodsting omtaler – jeg citerer fra cirkulærets § 12 –: punge, tasker, mapper, briller, stokke, paraplyer, handsker, hatte o. lign. Det var da rigtigt; det var, som samfundet var dengang, de typiske hittegodseffekter, og det er vel stadig effekter, der spiller en betydelig rolle. Men vi må jo med hele velstandsudviklingen, med hele trafikmidlernes demokratisering erkende, at hittegodsproblemerne nu om dage er knyttet til effekter, som frembyder problemer af noget anden art end dem, man umiddelbart havde for øje, da fol-

kettinget i 1952 og 1963 behandlede hittegodsloven.

Derfor tror jeg, at det, at forslaget er kommet frem, trods alt er godt for noget, at det vil være en god og fornuftig ting nu at få en udvalgsbehandling, hvor vi ser, om der kan være grund til hist eller her at rette i den i øvrigt fortrinlige hittegodsløvgivning, vi har.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Over for hr. Holmberg og andre kan jeg bekræfte, hvad jeg allerede har gjort på et onsdagsspørgsmål over for fru Nathalie Lind, at det, der er i mine overvejelser, og det, jeg mener at kunne gennemføre i løbet af meget, meget kort tid, er en ordning, hvorefter man foretager et skøn over, om hittegodsknallerten kan bære omkostningerne ved et syn. Kan den ikke det, destrueres den; kan den det, så sørger vi for, at synet gennemføres. Dermed er det reelle problem, man peger på i dette lovforslag, løst.

Hr. Glistrup antydede, at jeg havde for søgt mig med en fortolkning af hittegodsloven. Der lå ligesom lidt odiøst i det. Nej, hr. Glistrup, det var såmænd en sproglig smutter. Den sproglige smutter gjorde jeg rede for i mit indlæg her i dag. Det kan godt chokere mig lidt, at hele dette lovforslag er opstået på grundlag af en sproglig smutter, som vi kunne have fået afklaret, hvis hr. Glistrup og hr. Voigt ville have haft ulejlighed med at tage en kontakt til mig på det tidspunkt, da de syntes at opdage, at der lå en lille fejltagelse gemt i disse betragtninger.

Jeg tror altså, at det reelle i denne sag vil vi være i stand til at løse meget hurtigt administrativt. Derudover har jeg ikke noget som helst imod at diskutere hittegodsloven med hr. Glistrup og andre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod